

ме за грѣхове-те си, заборава ги и Богъ. Сла-
жи сега Исторія-та си.

Люб. Исавъ не любяше вече брата свое-
го Іакова, пожеже придоби негова-та титла, и
му укради и отеческо-то му благословеніе.
Того ради Ревекка рече Іакова: Боимся не-
гли братъ твой Исавъ си отмизи противу те-
бе: за то чадо мое! пойдн да найдешъ вуйка

гдѣ-то ся подготовиха нему разни магази-
ны. Въ слѣдующа-та пролѣтъ 1701, като за-
повѣда на Генерала Шлипенбакъ да бди за
сохраненіе-то на Ливонія, отнде право у Рига
кпротиву Саксоне те, кон-то бѣха верху единъ
брегъ на Дуная рѣка, стори да премны вой-
ска-та му съ корабли, бися съ Саксоне-
то и ги побѣди державно. Послѣдова завоеванія
та си до време-то на Подска-та Діета на коя
то направи тронъ-атъ бозъ наследникъ
да стон. Не ползуваха предпріятія-та
Августове; Швецы-те побѣдиха врьдомъ
войски-те му, и бѣдствова той самый
Августъ да ся удови плѣнникъ въ Краковіа.
Царь Швецкій стори да ся обави царь По-
ломѣйскій Станиславъ Левинскій; и като обла-